ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

ଜେଲ୍ ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 78/2005

ଦୌରା ବିଚାର ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 31/33/2002-2001ରେ କାମଚଳା ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି (ଏଫ୍.ଟି.ସି.), ବାଲେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ 16.02.2005 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏକ ଅପିଲ ।

....

1. ହରିହର ବାରିକ
2. ରବୀନ୍ଦ୍ର ବାରିକ .... ଅପିଲକାରୀମାନେ

-ବନାମ-

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ .... ଉତ୍ତରଦାତା

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ:- ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡି.କେ. ପାଣି
ନ୍ୟାୟ ମିତ୍ର

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ:- ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସୋନକ ମିଶ୍ର
ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା

....

ପୀଠାସୀନ:

ସମ୍ମାନନୀୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍.କେ.ସାହୁ
ଏବଂ
ସମ୍ମାନନୀୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍.କେ.ମିଶ୍ର

ଶୁଣାଣି ଏବଂ ରାୟ ତାରିଖ : 12.01.2024

ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ଦ୍ୱାରା : ଅପିଲକାରୀ ହରିହର ବାରିକ ଏବଂ ରବୀନ୍ଦ୍ର ବାରିକ 23.06.2000 ତାରିଖ 09.45 p.m. ରୁ 10.30 p.m. ମଧ୍ୟରେ, ବାଲେଶ୍ୱର ଟାଉନ ପୋଲିସ ଥାନା ଅଧୀନରେ

ଥିବା ନୁଆବଜାର ଗ୍ରାମରେ, ସେମାନଙ୍କର ସାମୂହିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ, ସେମାନେ ଦାମୋଦର ବାରିକ (ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ 'ମୃତକ')ଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗରେ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର (ଏହା ପରେ 'ଆଇ.ପି.ସି.') ଧାରା 302/34 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଏସ୍.ଟି. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 31/33/2002-2001ରେ ବିଜ୍ଞ କାମଚଳା ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି(ଏଫ୍.ଟି.ସି.), ବାଲେଶ୍ୱର ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିଜ୍ଞ ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ, 16.02.2005 ତାରିଖର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ, ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆରୋପିତ ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଆଜୀବନ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଏବଂ 5,000/- ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା ଦେବାକୁ, ଜୋରିମାନା ଅନାଦେୟ ଆଉ ତିନି ମାସ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲା :

2. ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 9 ଅନାମ ଚନ୍ଦ୍ର ବେହେରା, ଏସ୍.ଆଇ, ବାଲେଶ୍ୱର ଟାଉନ୍ ପୋଲିସ୍ ଥାନା 24.06.2000 ତାରିଖରେ ଭାରପ୍ରାପ୍ତ ନିରୀକ୍ଷକ, ବାଲେଶ୍ୱର ଟାଉନ୍ ପୋଲିସ୍ ଥାନାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦାଖଲ କରିଥିବା ପ୍ରଥମ ସୂଚନା ବିବରଣୀ (ଏହା ପରେ 'ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍.')ଅନୁଯାୟୀ ସଂକ୍ଷେପରେ ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲା ହେଉଛି, ଯେ ସେ 24.06.2000 ତାରିଖରେ ଟାଉନ୍ ପି.ଏସ୍. ଏସ୍.ଡି.ଇ. ସଂଖ୍ୟା 621 ରେ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ବିଷୟରେ ତଦନ୍ତ କରିଥିଲେ, ଯିଏ 23.06.2000 ରେ 11.05 p.m ରେ ଆକ୍ରମଣରେ ମୁଣ୍ଡରେ ଆଘାତ ହେତୁ ବାଲେଶ୍ୱର ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଳୟରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରେ 12.30 a.mରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ତଦନ୍ତ ସମୟରେ, ଏହା ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା ଯେ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ହରିହର ବାରିକଙ୍କ ପତ୍ନୀ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.

୪ ପାର୍ବତୀ ବାରିକ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅବୈଧ ସମ୍ପର୍କ ସନ୍ଦେହରେ, ଘଟଣା ତାରିଖ ଦିନ ଝଗଡ଼ା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଉଭୟ ଅପିଲକାରୀ ମୃତକଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ମୃତକଙ୍କୁ 'ଟାଙ୍ଗିଆ' ରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ଏଭଳି ବିବୃତି ଆଧାରରେ 24.06.2000 ତାରିଖରେ ଆଇ.ପି.ସିର ଧାରା 302/34 ଅଧୀନରେ ଉଭୟ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବାଲେଶ୍ୱର ଟାଉନ୍ ପି. ଏସ୍. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 150 ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.13, ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ଦାସ, ବାଲେଶ୍ୱର ଟାଉନ ପୋଲିସ ଥାନା, ଭାରପ୍ରାପ୍ତ ନିରୀକ୍ଷକ ମାମଲା ରୁଜୁ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ସେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ, ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଳୟକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଶଲ୍ୟ ବିଭାଗର ବାରଣ୍ଡାରେ ମୃତକଙ୍କ ମୃତଦେହ ପାଇଥିଲେ, ଶବକୁ ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ । ସେ ଘଟଣାସ୍ଥଳ ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ, ଘଟଣାସ୍ଥଳ ମାନଚିତ୍ର (ଇଏକ୍ସଟି 10) ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଘଟଣାସ୍ଥଳ ପରିଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦଳକୁ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ପରଦିନ ସେ ମୃତଦେହ ଉପରେ ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ ବିବୃତି (ଇଏକ୍ସଟି 4) ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଶବକୁ ଶବ ବ୍ୟବଛେଦ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ । ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅଧିକାରୀମାନେ ଘଟଣାସ୍ଥଳ ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ, ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ ରକ୍ତ ଦାଗଯୁକ୍ତ ମାଟି ସହ ଏବଂ ମାଟିର ନମୁନା ମଧ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.13, ଆଇ.ଓ ଜବତ ତାଲିକା ଇଏକ୍ସଟି 1/1 ଅନୁଯାୟୀ ଗୋଟିଏ ଝୋଟ ରଶି, ଗୋଟିଏ ଲୁହା ରଡ୍ ସହିତ ତାହାକୁ ଜବତ କରିଥିଲେ । ଜବତ ତାଲିକା ଇଏକ୍ସଟି 11 ଅନୁଯାୟୀ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପରୀକ୍ଷା ପରେ କନଷ୍ଟେବଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପିନ୍ଧା ପୋଷାକ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅପିଲକାରୀ

ସଂଖ୍ୟା 2 ରବୀନ୍ଦ୍ର ବାରିକ 26.06.2000 ତାରିଖରେ ଗିରଫ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଜବତ ତାଲିକା ଇଏକ୍ସଟି 12 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ପିନ୍ଧା ପୋଷାକ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା, ଜବତ ତାଲିକା ଇଏକ୍ସଟି 2/1 ଅନୁଯାୟୀ ଗୋଟିଏ କୁରାଢ଼ୀ ମଧ୍ୟ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରୀ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତା 'ପରେ ତାଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ହରିହର ବାରିକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ 26.06.2000 ତାରିଖରେ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା, ଜବତ ତାଲିକା ଇଏକ୍ସଟି 17 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ପିନ୍ଧା ପୋଷାକ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପାଳନ କରି ତାଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଆଇ.ଓ. ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପରୀକ୍ଷା ବିବୃତି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜବତ ଅସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହୋଇଥିବା ଆଘାତର ସମ୍ଭାବନା ବିଷୟରେ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଇଏକ୍ସଟି 13 ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଶ୍ନ ବିବୃତି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିବା ଇଏକ୍ସଟି 14 ସ୍ପଟ୍ ଭିଜିଟ୍ ବିବୃତି, ଜବତ ତାଲିକା ଅନୁଯାୟୀ ଇଏକ୍ସଟି 15 ଅଧୀନରେ ବେଡ୍ ହେଡ୍ ଟିକେଟ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ବିଜ୍ଞ ଏସ୍.ଡି.ଜେଏମ୍, ବାଲେଶ୍ୱରଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ରାସାୟନିକ ବିଶ୍ଳେଷଣ ପାଇଁ ଇଏକ୍ସଟିଗୁଡ଼ିକ ପଠାଇବା ପାଇଁ ଆଇ.ଓ.ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆର୍ ଏଫ୍ ଏସ୍ ଏଲ୍ ବିବୃତି (ଇଏକ୍ସଟି 18) ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ତଦନ୍ତ ଶେଷ ହେବା ପରେ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 13 ଉଭୟ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆଇ.ପି.ସି ର ଧାରା 302/34 ଅନୁଯାୟୀ 22.10.2000 ତାରିଖରେ ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ।

ଦୋଷାରୋପ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ:

3. ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ପରେ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିବନ୍ଧ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପାଳନ କରିବା ପରେ, ମାମଲାଟି ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ବିଚାର କରିଥିବା

ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଉପରୋକ୍ତ ଦୋଷାରୋପ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଅପିଲକାରୀମାନେ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର କରିନଥିଲେ ଏବଂ ବିଚାର ପାଇଁ ଦାବି କରିଥିଲେ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦୋଷ ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ଦୌରା ବିଚାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଇଥିଲା ।

<u>ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ, ଇଏକ୍ସଟି ଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ତଥ୍ୟମୂଳକ ବସ୍ତୁ :</u>

4. ନିଜର ମାମଲାକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ, ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ 13 ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଅଜୟ କୁମାର ପ୍ରସାଦ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.2 ଲକ୍ଷ୍ମଣ କୁମାର ମିଶ୍ର ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.4 ରବୀନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲାକୁ ସମର୍ଥନ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୋଜନ ଦ୍ୱାରା ଶତ୍ରୁଭାବାପନ୍ନ ଘୋଷିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.3. ଡାକ୍ତର ଶରତ କୁମାର ରାୟ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଳୟରେ ସହକାରୀ ଶଲ୍ୟ ଚିକିତ୍ସକ ଭାବେ ନିୟୋଜିତ ଥିଲେ, ଯିଏକି ପୁଲିସର ଅଧିଗ୍ରହଣରେ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିବୃତିକୁ ଇଏକ୍ସଟି 3 ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲେ ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 5 ସୁଦାମ ଚରଣ ବେହେରା ହେଉଛନ୍ତି ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସାନ ଭାଇ ଯିଏ କହିଥିଲେ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ରବୀନ୍ଦ୍ର ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ଜମି ସମ୍ପତ୍ତିର କୌଣସି ଅଂଶ ଦେବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁନଥିଲେ ଏବଂ ସେ (ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ମାଆ) ଏବଂ ମୃତକ ଏହାକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀମାନେ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଭୟଙ୍କର ପରିଣାମ ଭୋଗିବାକୁ ଚେତାବନୀ ଦେଇଥିଲେ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ମୃତକ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଉଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ

ଅପିଲକାରୀମାନେ ମୃତକଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଉପରେ ସନ୍ଦେହ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ସେ ଏହା ମଧ୍ଯ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ପହଞ୍ଚିବା ବେଳକୁ ମୃତକ ଜଣକ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ି ରହିଥିଲେ । ଇଏକ୍ସଟି 4 ମାଧ୍ୟମରେ ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ ବିବୃତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ସେ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି ।

ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.6. ଡାକ୍ତର ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ପାଣି ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଳୟ, ବାଲେଶ୍ଵରର ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ଥିଲେ, ଯିଏ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଇଏକ୍ସଟି 5 ଜରିଆରେ ନିଜର ବିବୃତି ପ୍ରମାଣ କରିଥିଲେ ।

ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 7 ଗୌରାଙ୍ଗ ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ ବାଲେଶ୍ଵର ଟାଉନ ପୋଲିସ ଥାନାରେ ଜଣେ କନେଷ୍ଟବଳ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିଲେ । ସେ ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ ବିବୃତି (ଇଏକ୍ସଟି 4) ଏବଂ ମୃତଦେହ ଚାଲାଣର (ଇଏକ୍ସଟି 6) ସ୍ଵାକ୍ଷରକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ସେ ମୃତକଙ୍କ ଶବ, ଶବ ବ୍ୟବଛେଦ ପରୀକ୍ଷାପାଇଁ ନେଇଥିଲେ ।

ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 8 ପାର୍ବତୀ ବାରିକ ହେଉଛନ୍ତି ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ହରିହର ବାରିକଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ସେ ଏହି ଘଟଣାର ଜଣେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ଅଟନ୍ତି ।

ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 9 ଅନାମ ଚନ୍ଦ୍ର ବେହେରା ବାଲେଶ୍ଵର ଟାଉନ ପୋଲିସ ଥାନାରେ ଉପ-ଅରକ୍ଷୀ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ଥିଲେ । ସେ ଇଏକ୍ସଟି 7 ମାଧ୍ୟମରେ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.10 ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ପ୍ରଧାନ ବାଲେଶ୍ଵରର ତହସିଲ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଅମିନ ଭାବେ କାମ କରୁଥିଲେ । ବାଲେଶ୍ଵରର ତହସିଲଦାରଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇବା ପରେ ସେ

HIGH COURT ORISSA

ଅଧିଗ୍ରହଣରେ ସୂଚାଯାଇଥିବା ସ୍ଥାନର ସର୍ବେକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ । ସର୍ବେକ୍ଷଣ କରିବା ପରେ ସେ ସେହି ଘଟଣା ସ୍ଥଳର ମାନଚିତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଇଏକ୍ସଟି 8 ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଅଛି ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.11 ଡାକ୍ତର ଦୀପକ କୁମାର ଦାସ ମହାପାତ୍ର ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଳୟରେ ସହକାରୀ ଶଲ୍ୟ ଚିକିତ୍ସକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସେ ମୃତକଙ୍କୁ ପ୍ରବେଶ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଚିକିତ୍ସା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଏକ ଡାକ୍ତରୀ-ନ୍ୟାୟିକ ମାମଲା ବୋଲି ଜାଣିବା ପରେ ସେ ପୋଲିସକୁ ଏହି ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12 ତାରାମଣି ବାରିକ ଉଭୟ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମାଆ ଯିଏ କହିଥିଲେ ଯେ ମୃତକ ବାରମ୍ବାର ସେମାନଙ୍କ ଘରକୁ ଆସୁଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଏପରି ଆସିବାକୁ ସମର୍ଥନ କରୁନଥିଲେ । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ ମୃତକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଘରକୁ ନ ଆସିବାକୁ କହିବା ପାଇଁ ସେ ତାଙ୍କ ବୋହୂ (ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.8)ଙ୍କୁ ଚେତାବନୀ ଦେଇଥିଲେ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ ଘଟଣା ଦିନ, ମୃତକ ଜଣକ ନିଶାସକ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖି ସେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଘରୁ ବାହାର କରି ଦେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଅଭିଯୋଜନ ଶତ୍ରୁଭାବାପନ୍ନ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.13 ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ଦାସ ଟାଉନ୍ ପୋଲିସ୍ ଥାନା, ବାଲେଶ୍ୱରର ଆଇ.ଆଇ.ସି. ଥିଲେ, ଯିଏ ମାମଲାର ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ ।

ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଅଠରଟି ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରମାଣ କରିଥିଲେ । ଇଏକ୍ସଟି 1/1, 2/1, 11, 12, 16 ଏବଂ 17 ହେଉଛି ଜବତ ତାଲିକା, ଇଏକ୍ସଟି 3 ହେଉଛି ଡାକ୍ତରୀ ବିବୃତି, ଇଏକ୍ସଟି

4 ହେଉଛି ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ ବିବୃତି, ଇଏକ୍ସଟି 5 ହେଉଛି ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପରୀକ୍ଷା ବିବୃତି, ଇଏକ୍ସଟି 6 ହେଉଛି ମୃତ ଶରୀର ଚାଲାଣ , ଇଏକ୍ସଟି 7 ହେଉଛି ଏଫ୍. ଆଇ. ଆର୍., ଇଏକ୍ସଟି 8 ହେଉଛି ସର୍ବେକ୍ଷଣ ମାନଚିତ୍ର , ଇଏକ୍ସଟି 9 ହେଉଛି ସୂଚନାର ନକଲ, ଇଏକ୍ସଟି 10 ହେଉଛି ଘଟଣା ସ୍ଥଳର ମାନଚିତ୍ର, ଇଏକ୍ସଟି 13/2 ହେଉଛି ଡାକ୍ତରଙ୍କ ମତ, ଇଏକ୍ସଟି 14 ହେଉଛି ଘଟଣା ସ୍ଥଳର ପରିଦର୍ଶନ ବିବୃତି, ଇଏକ୍ସଟି 15 ହେଉଛି ବେଡ୍ ହେଡ୍ ଟିକେଟ ଏବଂ ଇଏକ୍ସଟି 18 ହେଉଛି ଏସ୍.ଏଫ୍.ଏସ୍.ଏଲ୍., ରସୁଲଗଡ଼ର ବିବୃତି ।

ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ବାରଟି ତଥ୍ୟମୂଳକ ବସ୍ତୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲେ । ଏମ୍. ଓ I ହେଉଛି ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସାର୍ଟ, ଏମ୍.ଓ II ହେଉଛି ଲୁହା ରଡ୍, ଏମ୍.ଓ III ହେଉଛି ଦଉଡ଼ି, ଏମ୍.ଓ IV ହେଉଛି କୁରାଢ଼ୀ, ଏମ୍.ଓ V ଏବଂ VI ଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ପିନ୍ଧା ପୋଷାକ, ଏମ୍.ଓ. VII ଏବଂ VIII ଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କ ପିନ୍ଧା ପୋଷାକ, ଏମ୍.ଓ. IX ରୁ XI ହେଉଛି ରକ୍ତ ଦାଗଯୁକ୍ତ ପୋଷାକ ଏବଂ ଏମ୍. ଓ. XII ହେଉଛି ବ୍ୟାଣ୍ଡେଜ୍   କପଡ଼ା ।

<u>ପ୍ରତିବାଦ ଆଳ:</u>

5. ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଆଳ ଏକ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଅଟେ । ଏହା ଅଭିବଚନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ମୃତକ ଜଣକ ନିଶାସକ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମାଆ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12) ମୃତକଙ୍କୁ ଗାଳିଗୁଲଜ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମୃତକ ଦୌଡି ପଳାଇ ଯାଉଥିବାବେଳେ ସେ ରେଳ ଟ୍ରାକ୍ ଉପରେ ପଡ଼ି ପଥର ଏବଂ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବା କାଚ ଖଣ୍ଡ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସି ଆହତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 12 ତାଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିଥିଲେ ।

HIGH COURT ORISSA सत्यमेव जयते

<u>ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ :</u>

6. ବିଜ୍ଞ ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ମୌଖିକ ତଥା ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବା ପରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ମିଳିଥିବା ଆଘାତଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାକ-ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପ୍ରକୃତିର ଥିଲା ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ମସ୍ତିଷ୍କ ପରି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଙ୍ଗରେ ଆଘାତ ହେତୁ ଥିଲେ, ତାହା ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ଅକ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ରହିଛି I ବିଜ୍ଞ ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅପିଲକାରୀ ହରିହର ବାରିକଙ୍କ ପତ୍ନୀ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 8 ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଏହି ଘଟଣାର ଜଣେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦିଓ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 12 ଏହି ମାମଲାକୁ ସମର୍ଥନ କରିନଥିଲେ, ଏହା ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲା ପାଇଁ ମାରାତ୍ମକ ନୁହେଁ I ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 8 ଙ୍କ ମୌଖିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଡାକ୍ତରୀ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆଧାରରେ ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସାମୂହିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ମୃତକଙ୍କୁ ଏକ ଦଉଡ଼ି, ଲୁହା ରଡ୍ ଏବଂ କୁରାଢ଼ୀ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣ କରି ମୃତକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଆଇ.ପି.ସିର ଧାରା 302/34 ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୋଷାରୋପ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଅପରାଧ ଅଧୀନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରିଛନ୍ତି I

<u>ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଯୁକ୍ତି :</u>

7. ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡି. କେ. ପାଣି ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 8, ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ହରିହର ବାରିକଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12, ଉଭୟ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମାଆ, ଘଟଣାର ଦୁଇ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12 ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲାକୁ ସମର୍ଥନ କରିନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିକୂଳ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା I ଏହା ଯାହା କେବଳ

ଶେଷ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସେ ହେଉଛନ୍ତି କେବଳ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 8 l ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଆହୁରି ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.8ଙ୍କର ଏକଲା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦୃଢ ଏବଂ ବିଶ୍ୱସନୀୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କର ମିଥ୍ୟା ନିହିତାର୍ଥ ଥିବାର ସମସ୍ତ ସମ୍ଭାବନା ଅଛି କାରଣ ଅପିଲକାରୀମାନେ ମୃତକଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର ଅବୈଧ ସମ୍ପର୍କକୁ ସନ୍ଦେହ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ ମଧ କରୁଥିଲେ l ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଆହୁରି ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ମାମଲାର ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ, ଯେତେବେଳେ ମୃତକଙ୍କୁ, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 8 ଙ୍କ ଘରକୁ ନ ଆସିବାକୁ ବାରମ୍ବାର ଚେତାବନୀ ଦିଆଯାଉଥିଲା, ଯାହାକୁ ସେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଘଟଣାର ରାତିରେ, ସେ ପୁନର୍ବାର ଆସିଥିଲେ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ବିରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ହଠାତ୍ ଝଗଡ଼ା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହିପରି ଝଗଡ଼ା ସମୟରେ, ଯଦିଓ ଏହା ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲା ଅଟେ ଯେ, ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ବାଡ଼ ନିକଟରେ ପଡ଼ିଥିବା ଏକ କୁରାଢ଼ୀ ଉଠାଇ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଆଘାତ କରିଥିଲେ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆଇପିସିର ଧାରା 302 ଅଧୀନରେ ଅପରାଧ ଲାଗୁ ହେବ ଏବଂ ଏହା ଏକ ନରହତ୍ୟା ପଦବାଚ୍ୟ ହେଉନଥିବା ଦୂଷଣୀୟ ନରବଧ ମାମଲା ହୋଇପାରେ l ସେହିପରି, ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ହରିହର ବାରିକଙ୍କ ଜଡ଼ିତ ବିଷୟରେ, ସେ ମୃତକଙ୍କୁ ମୁଷ୍ଟି ଆଘାତ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣ କରିଥିବା ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 8 ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କ ସହ ସମାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଯିଏ ନିଜେ ବାଡ଼ ନିକଟକୁ ଗଲେ, ସେଠାରେ ପଡ଼ିଥିବା କୁରାଢ଼ୀକୁ ଆଣିଲେ, ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ କୁରାଢ଼ୀ ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ କଲେ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ଅତିବେଶିରେ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 323 ମଧ୍ୟରେ ଆସିପାରେ l

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସୋନକ ମିଶ୍ର, ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା, ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.8 ଙ୍କ ନିଜର କୌଣସି ସ୍ୱାର୍ଥ ନଥିଲା ବରଂ ଯେତେବେଳେ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 302 ଅଧୀନରେ ଏକ ମାମଲାରେ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦିଅର ଅର୍ଥାତ୍ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2ଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ ଆଗେଇ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ଭାବରେ ଫସାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ । ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଆହୁରି ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପତ୍ନୀ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.8 ଏବଂ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅବୈଧ ସମ୍ପର୍କ ଥିବା ସନ୍ଦେହ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ଏପରି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏକ କୁରାଢ଼ୀ ଦ୍ୱାରା ତାହା ମଧ୍ୟ ଶରୀରର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାର ସମସ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଏ ଯେ ଡାକ୍ତର ଯିଏ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମୁଣ୍ଡରେ ଆଘାତର ପ୍ରଭାବ ହେତୁ, ଖପୁରୀ ହାଡ଼ ଭାଙ୍ଗିଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ମସ୍ତିକରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଅନ୍ତଃରକ୍ତସ୍ରାବ ଯୋଗୁଁ ହୋଇଥିଲା । ସେ ଆହୁରି ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 8ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଉଭୟ ଅପିଲକାରୀ ମଧ୍ୟ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଗଳା ଚିପିଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ, ବାସ୍ତବ ପରିଦୃଶ୍ୟରେ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ ସେମାନେ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ସମାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 302/34 ଅଧୀନରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାରେ ବିଜ୍ଞ ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ନ୍ୟାୟୋଚିତ ଥିଲେ ।

HIGH COURT ORISSA

ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଏକ ନରହତ୍ୟା ଜନିତ ମୃତ୍ୟୁର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ କି ?:

8. ସମ୍ପୃକ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଏବଂ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଏହା ଏକ ନରହତ୍ୟା ମୃତ ମାମଲା ବୋଲି ସଫଳତାର ସହ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛି କି ନାହିଁ, ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଆସିବା ପରେ, ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଉ ଯେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.11 ଡାକ୍ତର ଦୀପକ କୁମାର ଦାସ ମହାପାତ୍ର, ଯିଏକି ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଳୟରେ ସହକାରୀ ଶଲ୍ୟ ଚିକିତ୍ସକ ଥିଲେ, 23.06.2000 ତାରିଖର 11.45 p.m ସମୟରେ ଆହତ ଅବସ୍ଥାରେ ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରଖାନରେ ପ୍ରବେଶର ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଚିକିତ୍ସା କରିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଆକ୍ରମଣ କାରଣରୁ ଏହି ଆଘାତ ଘଟିଥିବା ସୂଚନା ମିଳିଥିଲା, ତେଣୁ ସେ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ପୋଲିସକୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 6, ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଳୟ, ବାଲେଶ୍ୱରର କାର୍ଯ୍ୟରତ ଡାକ୍ତର, ଯିଏ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ ଶରୀରର ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ବାମ ଆଖି ଭ୍ରୂଲତା, କପାଳ ଭାଗରେ ଏବଂ ବାମ କାନରେ ତିନୋଟି ସିଲାଇ କ୍ଷତ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଖପୁରୀ ହାଡ଼ ଭାଙ୍ଗିଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଙ୍ଗ ଅର୍ଥାତ୍ ମସ୍ତିଷ୍କ ଆଘାତରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଅନ୍ତଃରକ୍ତସ୍ରାବ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । ସେ ତାଙ୍କ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ବିବୃତିକୁ ଇଏକ୍ସଟି 5 ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ଜେରା ସମୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଯାଇଛି ଯେ କଠିନ ପୃଷ୍ଠରେ ପଡ଼ିବା ଦ୍ୱାରା କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ଆଘାତ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଜେରା ଦ୍ୱାରା କିଛି ଜଣାପଡ଼ିନାହିଁ ଯେ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଖପୁରୀ ହାଡ଼ ଭାଙ୍ଗିବା ସମେତ ସମସ୍ତ ଆଘାତ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତି ତଳେ ପଡ଼ିବା ଦ୍ୱାରା ସମ୍ଭବ ହୋଇଥିଲା । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ, ବିଶେଷ କରି ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ ବିବୃତି (ଇଏକ୍ସଟି 4), ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ବିବୃତି (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 5) ଏବଂ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 6 ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.11) କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ମୃତକଙ୍କ ନରହତ୍ୟାକୁ

ସଫଳତାର ସହ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଜ୍ଞ ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଏପରି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ।

<u>ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ତର୍ଜମା:</u>

9. ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷିତ ଦୁଇ ଜଣ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ବିଜ୍ଞ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12 ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମୃତକ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.8 ଙ୍କର ଭିଣୋଇ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ବାରମ୍ବାର ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଆସୁଥିଲେ । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12 ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଏପରି ଆଚରଣକୁ ପସନ୍ଦ କରୁନଥିଲେ ଏବଂ ସେ ନିୟମିତ ଭାବରେ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଘରକୁ ନଆସିବା ପାଇଁ କହିବାକୁ ତାଙ୍କ ବୋହୂ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.8)ଙ୍କୁ ଚେତାବନୀ ଦେଉଥିଲେ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ମଧ୍ୟ, ମୃତକ ଜଣକ ବାରମ୍ବାର ସେମାନଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିବାର ପସନ୍ଦ କରୁନଥିଲେ । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12 ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଘଟଣା ଦିନ, ଉଭୟ ଅପିଲକାରୀ ଘରେ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲେ ଏବଂ ରାତି ପ୍ରାୟ 10ଟା ବେଳେ, ମୃତକ ଜଣକ ମଦ୍ୟପାନ କରି ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗାଳିଗୁଲଜ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଘରୁ ବାହାର କରି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତି ରେଳ ଟ୍ରାକ୍ ଆଡକୁ ଦୌଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ରେଳ ଟ୍ରାକ୍ ଉପରେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12, ଅଭିଯୋଜନ ଦ୍ୱାରା ଶତ୍ରୁଭାବାପନ୍ନ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅନୁମତିରେ ଜେରା କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜେରାରେ, ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ମୃତକ କାଚ, ପଥର ଏବଂ ପଥର ଖଣ୍ଡ ପଡ଼ି ରହିଥିବା ଏକ ସ୍ଥାନ ଉପରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ମୃତକ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲେ, ସେ ତାଙ୍କୁ ଗୁରୁତର ରକ୍ତସ୍ରାବ ଆଘାତରେ ଦେଖିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ରିକ୍ସାରେ ଡାକ୍ତରଖାନା ନେଇଥିଲେ ।

HIGH COURT ORISSA

ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଆହତ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରାଣ ହରାଇଥିଲେ । ଯେହେତୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 12 ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ଘରେ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲେ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭୂମିକା ନଥିଲେ, ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ପୋଲିସକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ତାଙ୍କ ପୂର୍ବ ବିବୃତିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପରୀତ ଥିଲା, ବିଜ୍ଞ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ କୌଣସି ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖି ନାହାଁନ୍ତି ।

ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ହେଉଛନ୍ତି ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 8 । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କୁ ଘଟଣା ଘଟିବାର ସାତ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ବିବାହ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପ୍ରାୟ ଛଅ ବର୍ଷ ବୟସର ଏକ ପୁତ୍ର ଏବଂ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ବର୍ଷ ବୟସର ଏକ କନ୍ୟା ଥିଲା । ସେ ଆହୁରି କହିଥିଲେ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହୁଥିଲେ । ସେ ଆହୁରି କହିଥିଲେ ଯେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମାଆଙ୍କଠାରୁ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12) ଟଙ୍କା ନେଇ ଚଳୁଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12 ସେମାନଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ମନା କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12), ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଘରେ ଏକ ବୈଠକ ବସିଥିଲା ଏବଂ ମୃତକ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇ ସୁଦାମ ଚରଣ ବେହେରା (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 5) ତାଙ୍କ ଶାଶୁ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12) ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଡକାଯିବା ପରେ ବୈଠକରେ ଯୋଗ ଦେଉଥିଲେ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ ଘଟଣା ଦିନ, ଯେହେତୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରାଯାଇଥିଲା, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 12 ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଘରକୁ ଡାକିଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୃତକ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ, ଉଭୟ ଅପିଲକାରୀ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲେ ଯେ ସେ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 12 ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅଶ୍ଳୀଳ ଭାଷାରେ ଗାଳିଗୁଲଜ କରିଥିଲେ ଯାହାକୁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.8 ଆହୁରି

କହିଥିଲେ ଯେ ଉଭୟ ଅପିଲକାରୀ ଏକ ଦଉଡ଼ି ଏବଂ ମୁଷ୍ଟି ପ୍ରହାର ଦ୍ଵାରା ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ତା'ପରେ, ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ରବୀନ୍ଦ୍ର ବାରିକ ମୃତକଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ପଛ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଏକ ଛୋଟ କୁରାଢ଼ୀ ଦ୍ଵାରା ଏହାର ତୀକ୍ଷ୍ଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ରକ୍ତସ୍ରାବ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପରେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ମୃତକଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କ ଗଳାକୁ ଚାପିଦେଲେ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ ମୃତକଙ୍କୁ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 12 ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବାଲେଶ୍ଵର ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଡାକ୍ତର ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରାୟ ମଧ୍ୟରାତ୍ରି 12 ଟାରେ ମୃତକଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ଜେରାରେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 8 କହିଛନ୍ତି ଯେ, ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ତାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଦୁଇ ଜଣ ଅପିଲକାରୀ ଅଲଗା ରହୁଥିଲେ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ରବୀନ୍ଦ୍ର ବାରିକ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ହଡ଼ପ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ ଏବଂ ଦୁଇ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବୈଠକ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଭଲ ସମ୍ପର୍କ ନଥିଲା । ସେ ଆହୁରି କହିଥିଲେ ଯେ ମୃତକ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରର ଭରଣପୋଷଣରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଜଣଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିବାର ପସନ୍ଦ କରୁନଥିଲେ ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଜଣକ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅବୈଧ ସମ୍ପର୍କ ରଖିଥିବା ସନ୍ଦେହ କରୁଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଘରକୁ ନ ଆସିବାକୁ କହୁଥିଲେ । ସେ ଆହୁରି କହିଥିଲେ ଯେ ଘଟଣା ସମୟରେ ସେ ନିଜେ ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12 ଘରେ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ନ ଆସିବାକୁ କହୁଥିଲେ । ସେ ଆହୁରି କହିଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ମୃତକଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ଅବୈଧ ସମ୍ପର୍କ ଥିବା ସନ୍ଦେହ କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରାଯାଇଥିଲା । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ ଘରର

HIGH COURT ORISSA सत्यमेव जयते

ବାରଣ୍ଡାରେ ଆକ୍ରମଣ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ କୁରାଢ଼ୀ ବାଡ଼ ନିକଟରେ ପଡ଼ିଥିଲା ଏବଂ ମୃତକଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପରେ ଉଭୟ ଅପିଲକାରୀ କୁରାଢ଼ୀ ଫିଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଘର ଛାଡ଼ି ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 8 ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଯତ୍ନର ସହ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବା ପରେ ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛୁ ଯେ ଭିଣୋଇ ଏବଂ ଶାଳୀ ଭାବରେ ମୃତକ ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 8ଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ । ନଥିରେ ଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଆସିଛି ଯେ ମୃତକ ବାରମ୍ବାର ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.8ଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଉଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ କେବଳ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ବିରୋଧ କରୁନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏପରିକି ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 8 ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12 ମଧ୍ୟ ମୃତକଙ୍କୁ ନିଜ ଘରକୁ ନ ଆସିବାକୁ କହୁଥିଲେ । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ମୃତକ ପୁନର୍ବାର ରାତି ସମୟରେ ଘଟଣା ତାରିଖ ଦିନ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ନେଇ ଅପିଲକାରୀମାନେ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । ଯଦିଓ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 8ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12 ମୃତକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଡାକିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12 ସେହି ବିଷୟରେ କିଛି କହିନାହାନ୍ତି । ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆହୁରି ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଉଭୟ ଅପିଲକାରୀ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ ସେ ରାତିରେ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅଶ୍ଳୀଳ ଭାଷାରେ ଗାଳିଗୁଲଜ କରିଥିଲେ, ତା ବଦଳରେ ମୃତକ ସେମାନଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ଆକ୍ରମଣ ଘଟିଛି । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 8ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଜେରାରେ ଅକ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ରହିଛି ଏବଂ ମୃତକଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଭୂମିକା ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ, ବିଶେଷ କରି ଯେତେବେଳେ ସେ ଏକ ହତ୍ୟା ମାମଲାରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଦିଅରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ।

10. ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଚାରକରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଛି ତାହା ହେଉଛି ଅପିଲକାରୀମାନେ ହତ୍ୟା ପାଇଁ ଦୋଷୀ କି କିମ୍ବା ସେମାନେ କୌଣସି ଛୋଟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ କି? ଏ

HIGH COURT ORISSA
सत्यमेव जयते

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ହରିହର ବାରିକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଭୂମିକା ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ରବୀନ୍ଦ୍ର ବାରିକଙ୍କ ସହ ସେ ମୃତକଙ୍କୁ ଦଉଡ଼ିରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମୁଷ୍ଟି ପ୍ରହାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ବାଡ଼ ନିକଟରେ ପଡ଼ିଥିବା କୁରାଢ଼ୀକୁ ଉଠେଇ ଥିଲେ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କ ମୁଣ୍ଡର ପଛ ପାର୍ଶ୍ୱରେ କୁରାଢ଼ୀ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ରକ୍ତସ୍ରାବ ହୋଇଥିଲା । ଯଦିଓ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 8 କହିଛନ୍ତି ଯେ ଉଭୟ ଅପିଲକାରୀ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଗଳାକୁ ଚାପିଥିଲେ , କିନ୍ତୁ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 6 ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଡାକ୍ତରୀ ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ଆମେ ବେକରେ ଏପରି କୌଣସି ଆଘାତ ପାଇନାହୁଁ । ତେବେ, ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ରବୀନ୍ଦ୍ର ବାରିକଙ୍କ ସହ ଜଡ଼ିତ ବିଷୟରେ, ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ରହିଛି ଯାହା ସେ କେବଳ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମୁଷ୍ଟି ପ୍ରହାର କରିନଥିଲେ, ବରଂ ବାଡ଼ ନିକଟରେ ପଡ଼ିଥିବା କୁରାଢ଼ୀକୁ ମଧ୍ୟ ଉଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୁଣ୍ଡର ପଛ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଆଘାତ କରିଥିଲେ । ଦୁଇ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭିନ୍ନ ଥିଲା ।

ବିବୃତ ହୋଇଥିବା (1989) 2 ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲା 217ରେ ସୁରିନ୍ଦର କୁମାର-ବନାମ-କେନ୍ଦ୍ର ଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳ, ଚଣ୍ଡୀଗଡ଼ ମାମଲାରେ, ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 300ର ବ୍ୟତିକ୍ରମ 4 ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ସମୟରେ ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଏପରି ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ, ଚାରୋଟି ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯଥା:

(i) ଏହା ଏକ ଆକସ୍ମିକ ଲଢ଼େଇ ଥିବ;

(ii) କୌଣସି ପ୍ରାକଚିନ୍ତନ ନଥିଲା;

HIGH COURT ORISSA
सत्यमेव जयते

(iii) ଏହି କାର୍ଯ୍ୟଟି ଆବେଗର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ କରାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ

(iv) ଆକ୍ରମଣକାରୀ କୌଣସି ଅନୁଚିତ ସୁଯୋଗ ନେଇନଥିଲା କିମ୍ବା ନିଷ୍ଠୁର ଢଙ୍ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିନଥିଲେ ।

ଏହା ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ବିବାଦର କାରଣ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନୁହେଁ କିମ୍ବା କିଏ ଉତ୍ତେଜନା ଦେଇଥିଲା କିମ୍ବା ଆକ୍ରମଣ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା ତାହା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନୁହେଁ । ଘଟଣା ସମୟରେ ହୋଇଥିବା କ୍ଷତ ସଂଖ୍ୟା ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ କାରଣ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯାହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତାହା ହେଉଛି ଘଟଣାଟି ହଠାତ୍ ଏବଂ ପୂର୍ବ-ଯୋଜନାବିହୀନ ହୋଇଥିବ ଏବଂ ଅପରାଧୀ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କ୍ରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବେ । ଅବଶ୍ୟ, ଅପରାଧୀ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କୌଣସି ଅଯଥା ସୁଯୋଗ ନେଇନଥିବ କିମ୍ବା ନିଷ୍ଠୁର ଢଙ୍ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିନଥିଲେ । ଯେଉଁଠାରେ ହଠାତ୍ ଝଗଡ଼ାରେ, କ୍ଷଣକ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ଅସ୍ତ୍ର ଉଠାନ୍ତି ଯାହା ହାତ ପାଖରେ ଥାଏ ଏବଂ ଆଘାତ ସୃଷ୍ଟି କରେ, ଯାହା ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ମାରାତ୍ମକ ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ, ପରନ୍ତୁ ସେ ଏହି ବ୍ୟତିକ୍ରମର ଲାଭ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ଯଦି ସେ ନିଷ୍ଠୁର ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିନଥାନ୍ତେ । ଉକ୍ତ ମାମଲାରେ, ଝଗଡ଼ା ସମୟରେ, ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଅପିଲକାରୀ ସୁରେନ୍ଦ୍ର କୁମାର କେବଳ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିନଥିଲେ, ବରଂ ରୋଷେଇ ଘରୁ ଏକ ଛୁରୀ ଉଠାଇ ମୃତକକୁ ତିନୋଟି ଆଘାତ ଦେଇଥିଲେ, ଗୋଟିଏ କାନ୍ଧରେ, ଅନ୍ୟଟି କହୁଣୀରେ ଏବଂ ତୃତୀୟଟି ଛାତିରେ, ଫଳସ୍ୱରୂପ ମୃତକ ଚଟାଣରେ ଢଳି ପଡ଼ିଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ଡାକ୍ତରଖାନା ଯିବା ବାଟରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଥିଲେ । ଘଟଣାର ସାମଗ୍ରିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ନେଇ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଲାଭ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ଆଇପିସିର ଧାରା 304 ଭାଗ-1 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।

HIGH COURT ORISSA

ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ, ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ମୃତକଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ପୂର୍ବ ଚିନ୍ତନ ନଥିଲା ଏବଂ ହଠାତ୍ ଝଗଡ଼ା ଘଟିଥିଲା ଯେତେବେଳେ, ଯଦିଓ ପୂର୍ବରୁ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.8 ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12 ନ ଆସିବା ପାଇଁ ବାରମ୍ବାର ମନା କରିବା ପରେ ମଧ୍ଯ ସେ ମୃତକ ରାତିରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିଥିଲେ । ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆହୁରି ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆହ୍ବାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ମୃତକ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । ଏହି ବାସ୍ତବ ପରିଦୃଶ୍ୟରେ, ଅପିଲକାରୀସଂଖ୍ୟା 1 ହରିହର ବାରିକ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମୁଷ୍ଟି ପ୍ରହାର କରିବାର ଏପରି ପ୍ରକାଶ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକୃତିରୁ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସେ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2ଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖିଥିଲେ ଯିଏ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏକ କୁରାଢ଼ୀ ଦ୍ୱାରା ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତ କରିଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରକାଶ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକୃତିରୁ, ଆମର ନମ୍ର ବିଚାରରେ, ଏହା ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 323 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ଅଟେ, ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 302/34 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କର ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଏତଦ୍ୱାରା ରଦ୍ଦ କରାଯାଉଛି ଏବଂ ପ୍ରତିବଦଳରେ, ସେ ଆଇ. ପି. ସି. ର ଧାରା 323 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ଅଟନ୍ତି ।

ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ରବୀନ୍ଦ୍ର ବାରିକଙ୍କ ଜଡ଼ିତ ବିଷୟରେ, ଝଗଡ଼ା ସମୟରେ, ମୁଷ୍ଟି ପ୍ରହାର କରିବା ପରେ, ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ସେ ବାଡ଼ ନିକଟରେ ପଡ଼ିଥିବା କୁରାଢ଼ୀ ଆଣିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ କ୍ରୋଧରେ ମୃତକଙ୍କ ମୁଣ୍ଡର ପଛ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ କାରଣ ମୃତକ କେବଳ ବିଳମ୍ବିତ ରାତିରେ ସେମାନଙ୍କ ଘରକୁ ଆସି ନଥିଲେ, ବରଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏପରି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ତାଙ୍କୁ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ସେ ଏପରି ଗାଳିଗୁଲଜକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ ।

ଯେହେତୁ ଏହି ଘଟଣାଟି ହଠାତ୍ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2ଙ୍କ ପୂର୍ବଯୋଜନା ବିହୀନ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ରାଗରେ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ପରି ମନେହୁଏ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ଏବଂ ମାମଲାର ପୃଷ୍ଠଭୂମିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ଆମର ନମ୍ର ମତ ହେଉଛି ଯେ **ସୁରିନ୍ଦର କୁମାର** (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅନୁପାତ ଏହି ମାମଲାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ତଦନୁସାରେ, ଅଧୀନରେ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2ଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧିକୁ ଆଇ.ପି.ସି.ର ଧାରା 302/34 ରୁ ଆଇ.ପି.ସି.ର ଧାରା 304 ଭାଗ-1କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଉଛି ।

11. ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ହରିହର ବାରିକ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 323 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ରବୀନ୍ଦ୍ର ବାରିକ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 304 ଭାଗ-1 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ପାଣି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଉଭୟ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ 26.06.2000 ରେ ନ୍ୟାୟିକ ହେପାଜତକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିଚାର ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହି ଜେଲ୍ ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିବା ପରେ, ସେମାନଙ୍କୁ 04.11.2009 ତାରିଖ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହିପରି, ସେମାନେ ନଅ ବର୍ଷ ଏବଂ ଚାରି ମାସରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ହେପାଜତରେ ରହିଛନ୍ତି । ଏପରି ନିବେଦନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କୁ ଉପରୋକ୍ତ ପରି ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ସମୟରେ, ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ରବୀନ୍ଦ୍ର ବେହେରାଙ୍କ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 304 ଭାଗ-1 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କର ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକୁ ପୂର୍ବରୁ ବିତାଇଥିବା ଅବଧିକୁ ହ୍ରାସ କରାଯାଉଛି । ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 323 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ

ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ମାସ ପାଇଁ କାରାବାସ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହା ସେ ପୂର୍ବରୁ ଭୋଗିସାରିଛନ୍ତି ।

ତଦନୁସାରେ, ଜେଲ୍ ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲକୁ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉଛି ।

ରାୟ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡି.କେ.ପାଣି, ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟ ମିତ୍ରଙ୍କୁ ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ମୂଲ୍ୟବାନ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିବାରୁ ଆମେ ଆମର କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛୁ । ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ ଏହି ମାମଲାକୁ ବିଜ୍ଞତାର ସହ ଏବଂ ସୂକ୍ଷ୍ମତାର ସହ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିବାରୁ ଆମେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଅତିରିକ୍ତ ବିଜ୍ଞ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସୋନକ ମିଶ୍ରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶଂସା କରୁଛୁ । ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟ ମିତ୍ର ତାଙ୍କ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ପେସାଦାର ଦେୟ 7,500/-ଟଙ୍କା (ମାତ୍ର ସାତ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ଟଙ୍କା) ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ।

ଏହି ରାୟର ଏକ ନକଲ ସହିତ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନଥି ସୂଚନା ପାଇଁ ତୁରନ୍ତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯିବ ।

(ଏସ୍. କେ. ସାହୁ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି)

(ଏସ୍. କେ. ମିଶ୍ର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି)

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ
12 ଜାନୁଆରୀ 2024/ପଦ୍ମା

HIGH COURT ORISSA
सत्यमेव जयते

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ

ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ବେହେରା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ।